

Denne vanskelighed ville dog i et vist omfang kunne overvindes ved en model, hvor forretningsudvalget fik adgang til at indkalde repræsentanter for de forskellige fagområder, når der var brug for det.

En anden model kunne være en sammensætning af forretningsudvalget, hvor et eller to medlemmer repræsenterede de forskellige myndigheder og institutioner m.v. inden for Justitsministeriets lovgivningsområde og samtidig havde ansvaret for at sikre koordinationen mellem de pågældende myndigheder og institutioner m.v. og forretningsudvalget, mens et eller to medlemmer på tilsvarende måde repræsenterede henholdsvis forskerverdenen og de øvrige myndigheder og institutioner m.v., der er repræsenteret i udvalget, men som ikke hører under Justitsministeriets lovgivningsområde.

En tredje model kunne være at nedsætte mere end ét forretningsudvalg.

Arbejdsgruppen har imidlertid fundet, at de nævnte modeller alle ville indebære en tung og uhensigtsmæssig struktur, der ville nødvendiggøre et stort antal møder i forretningsudvalget (eller -udvalgene) og i de enkelte myndigheder og institutioner m.v. med henblik på at sikre koordinationen inden møder i forretningsudvalget.

Arbejdsgruppen foreslår på den baggrund, at de nævnte opgaver i stedet løses af et sekretariat bestående af formanden for Justitsministeriets Forskningspolitiske Udvalg, Justitsministeriets departements repræsentant i udvalget og Justitsministeriets forsknings- og statistikmedarbejder, jf. nedenfor pkt. 5.4. Der bør således efter arbejdsgruppens opfattelse ikke nedsættes et forretningsudvalg i tilknytning til Justitsministeriets Forskningspolitiske Udvalg.

Arbejdsgruppen forudsætter herved, at der i det omfang, som erfaringerne eventuelt måtte vise et behov for det, kan oprettes uformelle »sektorgrupper«, jf. herved nedenfor pkt. 5.5. om Direktoratet for Kriminalforsorgen, som kan sikre, at behovet for rådgivning og erfaringsudveksling på det pågældende område bliver dækket. Sektorgrupperne ville i givet fald kunne sammensættes således, at der er en høj

grad af sammenfald mellem medlemmerne af sektorgruppen og de medlemmer af Justitsministeriets Forskningspolitiske Udvalg, der har tilknytning til eller beskæftiger sig med den pågældende sektor.

En sådan mere udbygget struktur bør dog næppe iværksættes, før der er så rige erfaringer med den foreslåede nye struktur, at det er muligt i detaljer at tilpasse strukturen til behovet for sådanne nye grupper eller lignende.

5.4. Styrkelse af Justitsministeriets departement med henblik på varetagelse af opgaver i forbindelse med forskning

Arbejdsgruppen foreslår endvidere, at der i Justitsministeriets departement sker en styrkelse af varetagelsen af generelle opgaver vedrørende forskning og af behandlingen af konkrete sager vedrørende forskning.

Denne styrkelse vil bl.a. kunne ske ved, at der i Justitsministeriet ansættes en forsknings- og statistikmedarbejder med en relevant samfundsvidenskabelig forskeruddannelse, som har erfaring med hensyn til forskning.

Denne medarbejder vil i samarbejde med ministeriets øvrige ansatte bl.a. skulle udføre sekretariatsopgaver for Justitsministeriets Forskningspolitiske Udvalg.

Forsknings- og statistikmedarbejderen vil endvidere efter anmodning fra Justitsministeriet eller fra Justitsministeriets Forskningspolitiske Udvalg eller efter aftale med udvalgets formand skulle udføre konkrete statistik- eller forskningsopgaver.

5.5. Betydningen for den nuværende forskningsstruktur på Justitsministeriets område

Nedsættelsen af Justitsministeriets Forskningspolitiske Udvalg vil indebære, at Justitsministeriets Kriminalpolitiske Forskningsudvalg, der som nævnt ikke har afholdt møder siden 1987, kan nedlægges.

Endvidere vil Justitsministeriets Kriminalpolitiske Forskningsgruppe efter arbejdsgruppens opfattelse kunne erstattes af en sektorgruppe, som kan rådgive bl.a. Direktoratet for Kriminalforsorgen i anledning af ansøgninger om støtte til forskning m.v.